Speech bij de opening van de Werkmarkt
25 oktober 2016

Geachte aanwezigen,
Beste allemaal,

Weet u, drie, twee, of zelfs een jaar geleden had niemand kunnen bedenken dat wij hier vandaag, in deze Broodfabriek, zouden staan met elkaar om ons gezamenlijk doel te realiseren: werk maken van werk. De crisis stond ons in de weg. De crisis die zoveel mensen hun baan heeft gekost en zoveel werkgevers tot moeilijke besluiten heeft gedwongen. Maar ook was het contact tussen de gemeente en werkgevers niet goed en ontbrak er wat in het contact tussen Het Plein en het UWV en haar werkzoekenden.

Maar jullie pikten het niet en lieten jullie stemmen horen. Medewerkers van Het Plein en het UWV vroegen om een beter functionerend systeem. Niet langer iedere organisatie vol voor zijn eigen doelgroep, maar samenwerking om te-doen-wat-kan en samen-voor-de-klant te gaan. Ja, jullie hadden gelijk. En zo roerden ook werkzoekenden zich en melden zich aan mijn bureau, met de simpele vraag: waarom kom ik niet aan het werk? Waarom zijn de regels zo ingewikkeld en waarom loont het nauwelijks als ik aan de slag kom? Waarom ziet de samenleving mij niet meer staan? Tel ik niet mee? En ja, ook jullie hadden gelijk. Maar ik wist dat ik geen antwoorden zou hebben op die vragen als er geen werkgevers bereid zouden zijn om banen te bieden en te scheppen. En dus kwam het aan op het bouwen van contacten met jullie, werkgevers. Het was een wonderlijke reis, waar ik ontzettend veel van heb geleerd. Werkgevers waren boos op de gemeente, vroegen zich af waarom wij niet inkochten op de lokale markt, waarom wij geen aandacht hadden bij faillissementen of vertrek, waarom wij nu – nu wij hen nodig hadden – wel op de stoep stonden. En ja, ook jullie, werkgevers, hadden gelijk. Het waren al jullie stemmen die ervoor hebben gezorgd dat er iets aan het veranderen is in deze stad en haar omgeving.

Van alle kanten kwamen ideeën, van alle kanten energie, nieuwe partners. Wij als college van burgemeester & wethouders hoefden er slechts voor open te staan, te luisteren – echt te luisteren - en er keihard voor te werken om het mogelijk te maken. Deze keer, wordt er gefluisterd. Deze keer moet, deze keer zal (!) het anders zijn. Voor onszelf, voor onze stad. Of jullie nou medewerkers zijn, werkzoekenden of werkgevers. De verandering die wij nu doormaken met elkaar is ook jullie verdienste. De gemeente weet wat zij te doen heeft en kiest daar ook voor met volle kracht. Wij faciliteren en stimuleren het ondernemerschap, proberen meer krachtige mensen aan onze stad te binden en helpen mensen die afhankelijk zijn van de overheid. Niet door te pamperen of zacht te zijn – dat helpt maar even-, maar door ervoor te zorgen dat er bijvoorbeeld werkdagen zijn zoals deze. Een dag waarop jij, als

werkzoekende, jezelf kan laten zien aan een werkgever. Zodat je gezien wordt, meer dan een nummer of een cv, en iemand in deze zaal denkt: Wauw! Het lijkt me wel wat om met haar of met hem te werken. Want vergis je niet. Alle twintig hier aanwezige werkgevers zijn op zoek naar jou. Ze hebben banen in de aanbieding. Daarom zijn ze hier.

En ik weet echt nog heel goed hoe het is, want ik heb het ook gekend in mijn eigen leven en als kind toen werkloosheid mijn vader en later ook mijn moeder overkwam. Werkloosheid sloopt je. Het gebrek aan inkomen is nog niet eens het ergste. Het is het gevoel dat je word afgewezen. Je hebt een klap gehad toen je werd ontslagen of toen je baan werd wegbezuinigd. Je kreeg een nieuwe klap toen je in aanraking kwam met de wereld van de sociale zekerheid, de instanties. Natuurlijk is je jobcoach hartstikke aardig, daar gaat het helemaal niet om. Het is het gevoel dat je afhankelijk bent, dat je moet voldoen. Je kan er kwaad om worden. Het lijkt wel alsof er een beetje van je word afgepakt of dat je iets bent verloren, je vrijheid, je trots. En voor je het weet straal je dat ook uit. En dan, precies op dat moment, wordt het zo lastig om een nieuwe baan te vinden. Want werkgevers.. Die zoeken nou juist naar trots, naar loyaliteit, naar motivatie.

Werk, beste mensen, is ongelofelijk belangrijk. Ik vind werk ongelofelijk belangrijk. Met een eigen inkomen voel je vrijheid, zelfstandigheid. Werk is goed voor je zelfvertrouwen, gewoon het gevoel dat je mee doet. Dat het ertoe doet dat je er bent, en dat je onderdeel uitmaakt van iets groters. Dat er bijvoorbeeld iets gemaakt wordt, een product, of dat je andere mensen helpt. Op de werkvloer ontwikkel je een nieuw sociaal netwerk, maak je contact met andere mensen en ontdek je wat je nog meer zou kunnen of zou willen. Werk brengt op die manier ook nieuwe dromen, nieuwe ambities en het biedt houvast. Werk is een van de belangrijkste manieren om mee te doen in onze samenleving, het biedt kansen, het biedt vooruitgang. En, niet onbelangrijk, op werk drijft onze economie.

Stel je toch eens voor dat iedereen die hier is, na vandaag, een baan vindt. Dat zou toch werkelijk geweldig zijn. Het hoeft niet direct de baan van je dromen te zijn, dat waren mijn banen ook echt niet en dat zullen ze hierna ook niet zijn. Ik heb heel wat kilometers vloeren geboend, liters bier geschonken, wc potten schoon gemaakt en veel – heel veel - papieren getikt voor en geslikt van anderen. En toch, aan het einde van iedere dag voelde ik me voldaan en aan het einde van iedere maand was ik trots. Trots op dat ik het toch weer geflikt had.

Als wethouder heb ik het voorrecht gehad om met heel veel mensen die op zoek zijn naar een baan of in armoede leven in gesprek te komen. We spraken over hun hoop, hun dromen, hun ambities. Ik wilde weten waar deze mensen tegenaan liepen om te zien of ik iets zou kunnen betekenen. Tegelijkertijd heb ik het bijzondere recht gehad om uitgenodigd te zijn bij heel veel bedrijven in Zutphen en omgeving. Ik trof geïnspireerde werkgevers,

maakte kennis met productieprocessen en leerde veel over waar werkgevers naar op zoek zijn als het gaat om hun bedrijven. Winstbejag is daar maar een klein onderdeel van. Veel vaker gaat het om creatie, iets moois maken, een product of een dienst realiseren waar het hart sneller van gaat kloppen. Ik ben onder de indruk geraakt van de kracht van ondernemers en hun inzet, vaak met veel gevoel voor de stad en haar inwoners. Krachtige mensen dus, werkzoekenden én werkgevers. Hoop op een goede toekomst is wat jullie gemeen hebben.

En wij hier, beste mensen, bij elkaar, kunnen hiervoor zorgen. We hebben het, als mensen, in ons, om onszelf en anderen uit te dagen iets beters neer te zetten. Werkgevers, aan jullie vraag ik om het juiste te doen, en dat is niet persee het makkelijkste. Kijk goed wie je voor hebt straks. Wat heeft hij of zij te bieden, hoe zou hij of zij passen, en heb je nog iets nodig om het wel te laten werken? Zo ja, formuleer je vraag en wij, gemeente, UWV en Het Plein staan klaar, voor alle ondersteuning die je maar zoekt. Dat geldt ook voor jullie, toekomstige werknemers. Wees niet benauwd, de mensen hier zijn aardig, en zet je beste beentje voor. Nu je hier toch bent, kan je het maar beter laten zien. Wie je bent en wat je kan. En ondertussen geef ik mijzelf, en daarmee de gemeente de vervolgopdracht om met jullie te werken aan een positief klimaat waarin we allemaal kunnen bloeien. Zodat we nog veel meer van dit soort werkmarkten hebben, zodat we met ook andere initiatieven de werkloosheid in deze stad kunnen terugdringen en zodat we samen ideeën kunnen ontwikkelen die onze stad en regio nog sterker maken.

Samen in deze zaal kunnen wij ervoor zorgen dat we vooruit komen. Want aan het einde van iedere dag willen we eigenlijk allemaal hetzelfde: een betere toekomst, voor onszelf en voor onze kinderen. Die toekomst overkomt je niet zomaar, die toekomst maak je zelf en met elkaar, met vallen en opstaan, maar we doen het samen! Ik ben ongelofelijk benieuwd naar wat jullie vanmiddag weten neer te zetten. Ga ervoor en veel plezier!

Speech wethouder Annelies de Jonge